

Masa Depan pikeun Amérika sareng 18 Juli 2020 - Nomer Opat

Jeff Pippenger

2023-09-19

1863

Pesen dina Daniel pasal dalapan jeung salapan, anu dilambangkeun ku Walungan Ulai, dibuka segelna dina taun 1798. Nubuat dina pasal dalapan ditafsirkeun dina pasal salapan ku Jibril, tapi kakara sanggeus Daniel neda hiji doa, anu dianggap minangka salah sahiji doa manusa anu pangpentingna dina Alkitab. Dina éta doa, Daniel nétélakeun yén manéhna geus ngarti yén karuksakan Yérusalém bakal lumangsung salila tujuh puluh taun nurutkeun naon anu kapanggihna dina kitab Yermia.

Dina taun kahiji pamaréntahan Darius putra Ahasweros, tina katurunan urang Média, anu diangkat jadi raja ngawasaan karajaan urang Kaldea; dina taun kahiji pamaréntahanana, kuring Daniel ngartos tina kitab-kitab kana jumlah taun anu ku firman PANGERAN geus didawuhkeun ka Yermia nabi, yén Anjeunna bakal nyampurnakeun tujuh puluh taun dina karuksakan Yerusalem. Daniel 9:1, 2.

Yermia ogé netelakeun yén dina ahir tujuh puluh taun éta Bélshasar bakal maot nalika Kores, panglima Darius, nalukkeun Babul.

Jeung sakuliah tanah ieu bakal jadi karuksakan jeung kaheranan; sarta bangsa-bangsa ieu bakal ngawula ka raja Babul salila tujuh puluh taun. Jeung bakal kajadian, sanggeus tujuh puluh taun genep, yén Kami bakal ngahukum raja Babul, jeung bangsa éta, saur PANGERAN, ku sabab kajahatan maranéhna, kitu deui tanah urang Kasdim, sarta Kami bakal ngajadikeun éta karuksakan anu langgeng. Yermia 25:11, 12.

Daniel ogé ngidentifikasi yén tujuh puluh taun pangancuran téh mangrupa panggenepan tina hiji nubuat anu kacatet ku Musa.

Enya, sakumna Israél geus ngalanggar hukum-Mantenna, ku nyimpang, nepi ka maranéhna henteu nurut kana sora-Mantenna; ku sabab éta kutuk téh geus dicurahkeun ka kami, kitu deui sumpah anu kaungel dina hukum Musa, abdi Allah, lantaran kami geus dosa ka Anjeunna. Jeung Mantenna geus netepkeun pangandika-pangandika-Na, anu geus diucapkeun-Na ngalawan kami, jeung ngalawan hakim-hakim kami anu ngahakiman kami, ku ngadatangkeun ka kami hiji musibat anu gedé; sabab di handapeun sakumna langit can kungsi dipigawé naon anu geus dipigawé ka Yerusalem. Sakumaha anu geus kaungel dina hukum Musa, sakabéh musibat ieu geus datang ka kami; tapi kami tacan ngadu'a ka payuneun PANGERAN Allah kami, supaya kami malik tina kajahatan-kajahatan kami, sarta ngartos kana bebeneran-Mantenna. Daniel 9:11–13.

“Sumpah” anu geus dilanggar ku Israil anu nimbulkeun “kutuk” téh nyaéta “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep. Kecap anu ditarjamahkeun jadi “tujuh kali” dina Imamat dua puluh

genep téh sarua jeung kecap Ibrani anu ditarjamahkeun jadi “sumpah” dina Daniel salapan. Sumpah Musa anu dilambangkeun ku kecap anu ditarjamahkeun jadi “tujuh kali” téh nya éta nubuatan waktos anu kahiji anu kapanggih ku William Miller, sarta éta téh nya éta anu kahiji tina bebeneran-bebeneran dasar anjeunna anu disisihkeun dina taun 1863. William Miller ngawakilan Elia, sarta ieu dipastikeun ku Roh Nubuat.

“Rébuan jalma dibimbing pikeun narima bebeneran anu diwawarakeun ku William Miller, sarta palayan-palayan Allah dihudangkeun dina sumanget jeung kakawasaan Élia pikeun ngembarkeun éta amanat.” Early Writings, 233.

Dina taun 1863, gerakan Millerite réngsé nalika jalma-jalma anu saméméhna aya dina gerakan éta ngamimitian garéja Advent Poé Katujuh. Nalika maranéhna mimiti jadi hiji garéja, gerakan éta réngsé. Eta réngsé nalika maranéhna maéhan Musa sakumaha digambarkeun dina “tujuh kali” tina Imamat dua puluh genep, sarta nalika dina waktu anu sarua maranéhna ogé maéhan Élia, utusan anu geus nampilkeun “sumpah” Musa ka éta gerakan. Musa jeung Élia duanana dipaéhan dina taun 1863 sarta henteu kudu dihirupkeun deui nepi ka sanggeus 11 Séptémber 2001, nalika Allah mawa deui gerakan Future for America kana jalan-jalan heubeul.

Future for America ngaku tanggal 11 Séptémber 2001 minangka datangna bala katilu, jeung anu netepkeun yén pangidéntifikasian serangan Islam dina 11 Séptémber téh nya éta sajarah dua bala anu kahiji sakumaha diidéntifikasi ku kaum Millerite, anu sacara husus digambarkeun dina duanana bagan panaratas taun 1843 jeung 1850. Ku balik deui kana sajarah Millerite pikeun ngukuhkeun peran modérn Islam, Gusti tuluy muka pangarti Future for America ngeunaan “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep, anu sacara grafis digambarkeun dina duanana bagan dina kolom tengah. Jeung dina duanana bagan, puseur tina kolom tengah téh nyaéta salib. Nalika Allah nungtun dina panyusunan duanana méja Habakuk, Mantenna mastikeun yén “sumpah” Musa, “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep, jadi puseur tina sakabéh gambaran-gambaran nubuat séjénna, sarta yén dina duanana méja Kristus ditempatkeun pas di tengahna.

Ieu saluyu jeung hiji jangka waktu anu aya dina nubuat séjén, anu ditafsirkeun ku Jibril dina pasal salapan Kitab Daniél, anu netelakeun yén Kristus bakal netepkeun perjangjian jeung loba jalma salila saminggu.

Mantenna bakal nguatkeun jangji ka loba jalma salila saminggu hiji; sarta di tengah-tengah saminggu éta manehna bakal ngeureunkeun kurban jeung sasajén, jeung ku sabab sumebarna kalakuan-kalakuan keji manehna bakal ngajadikeun éta tinarajang jeung sepi, nepi ka mangsa pamungkasna, sarta naon anu geus ditangtukeun bakal dicurahkeun ka anu dijadikeun tinarajang. Daniel 9:27.

Saminggu profétis téh dua rébu lima ratus dua puluh poé simbolis, sarta nubuat anu keur dijentrekeun ku Jibril nandakeun yén dina “tengah” atawa puseur éta dua rébu lima ratus dua puluh poé simbolis, Kristus bakal disalib. Kristus téh puseur tina ‘dua rébu lima ratus dua puluh’ dina duanana papan Habakuk, kitu deui dina saminggu nalika Anjeunna ngukuhkeun perjangjian jeung loba jalma.

Dina taun 1863 Adventisme mimiti ngadeg minangka hiji garéja, sarta gerakan Millerite anu geus dipaparin kakawasaan ku sumanget Élias dipaéhan. Gerakan Millerite ngartos yén dina kontéks tujuh garéja dina Wahyu maranéhna téh nyaéta garéja Filadélfia. Jalma-jalma anu misah ti maranéhna sanggeus Kaceuceub Agung taun 1844, tuluy diidentifikasikeun minangka urang Laodikia. Dina taun 1856 James White ngamimitian hiji runtuyan tulisan dina Review and Herald anu nétélakeun yén gerakan anu mimiti minangka Filadélfia geus robah jadi Laodikia, sarta yén para anggotana harita perlu neangan ubar anu dipasihkeun ka garéja Laodikia. Dina taun anu sarua, dina medal anu sarua, James White medalkeun hiji runtuyan tulisan anu ditulis ku Hiram Edson ngeunaan nubuat dua rébu lima ratus dua puluh taun tina Imamat dua puluh genep. Tulisan-tulisan éta henteu kungsi diréngsékeun.

Nalika Gusti nungtun gerakan Future for America balik deui ka jalan-jalan baheula sanggeus 11 Séptémber 2001, tulisan-tulisan ku Edson kapanggih deui, sarta pikeun kahiji kalina dina sajarah dua periode dua rébu lima ratus dua puluh taun éta kawanoh minangka dua kutuk. Hiji ngalawan sapuluh kaom kalér, jeung nu séjén ngalawan dua kaom kidul. Miller geus ngaidéntifikasi tujuh mangsa ngalawan karajaan kidul Yuda, tapi Edson ngaidéntifikasi tujuh mangsa ngalawan karajaan kalér Israél. Future for America ningali yén duanana kudu diterapkeun. Nalika dua panyebaran éta di hijikeun, éta ngahasilkeun cahaya nubuat anu can kungsi kawanoh ku Miller atawa Edson.

Waktu Gusti ngabalikeun Future for America ka jalan-jalan baheula sanggeus taun 2001, “sumpah” Musa hirup deui sarta nangtung dina suku-sukuna. Talatah anu patali jeung “sumpah” éta tuluy dipidangkeun ku para utusan malaikat katilu, sakumaha baheulana geus dipidangkeun jeung dilambangkeun ku para utusan malaikat kahiji. Future for America éta gerakan anu ngawartakeun talatah anu digambarkeun ku “Musa” dina kakawasaan “Élia,” sarta Élia écés masihan kasaksian Musa nepi ka panutup hiji runtuyan pidangan anu dijudulan Habakkuk’s Tables, anu réngsé kira-kira dina taun 2012. Nalika runtuyan pidangan éta réngsé, sato galak ti jurang anu taya dasarna naék pikeun nyieun perang ngalawan Musa jeung Élia. Peperangan éta dimimitian nalika Future for America netepkeun pikeun ngeureunkeun pagawean anu geus dipigawé ti saprak 1996, tuluy ngamimitian hiji sakola, anu ku kasombonganna dingaranan The School of the Prophets. Leuwih hadé lamun éta sakola dingaranan sakola para nabi palsu!

Kaayaan rusuhan jeung kabingungan anu timbul nalika sakola mimiti ngantep jalma-jalma anu can kungsi dikukuhkeun ku Pangéran minangka utusan-utusan-Na pikeun ngenalkeun gagasan-gagasanna sorangan, réngsé ku pupusna Future for America dina tanggal 18 Juli 2020. Dina waktos éta Musa jeung Élia geus dipaéhan di jalan-jalan.

Jeung lamun maranéhna geus ngarampungkeun kasaksianana, éta sato galak anu naék ti jero jurang anu taya dasarna bakal ngayakeun perang ngalawan maranéhna, sarta bakal ngéléhkeun maranéhna, tuluy maéhan maranéhna. Jeung layon-layon maranéhna bakal ngagolér di jalan kota gedé éta, anu sacara rohani disebut Sodoma jeung Mesir, tempat Gusti urang ogé disalibkeun. Wahyu 11:7, 8.

Kasaksian anu bisa dipercaya téh nyaéta kasaksian anu réngsé dina panutupan runtuyan nu judulna Habakkuk’s Tables. Sanggeus éta, sato galak nyerang. Kuring henteu nyaho saha anu nuturkeun

tulisan-tulisan ayeuna ieu, tapi kuring nganggap yén éta diwangun ku musuh-musuh Future for America sarua gedéna jeung ku jalma-jalma anu masih kénéh narékahan pikeun narima kuciwa tanggal 18 Juli. Ku sabab kitu, kuring ngarepkeun yén maranéhna anu kaasup kana golongan anu ku kuring dihartikeun minangka musuh bakal nunjukkeun kumaha aplikasi sajarah nubuat ieu, dina pikiran maranéhna, katingalina nguntungkeun diri sorangan. Kitu waé. Waktu téh pondok teuing pikeun pura-pura yén sajarah Future for America henteu écés diidentifikasi minangka gerakan anu geus dilambangkeun ku gerakan Millerite, sarta pondok teuing pikeun pura-pura yén utusan manusa Laodikea anu cacad, anu diangkat pikeun mingpin gerakan éta, henteu dilambangkeun ku William Miller.

Miller téh saurang Philadelphia, ari kuring asup kana Adventisme ti dunya dina taun 1975, ku kituna kuring téh saurang Adventis Laodikia anu sah. Riwayat hirup kuring nyaksian kana éta kanyataan. Sanajan kitu, Allah sawarga anu pinuh ku welas asih anyar-anyar ieu maréntahkeun ka kuring supaya nulis pesen anu ayeuna keur dipedalkeun ku Anjeunna, tuluy ngirimkeunana ka gereja-gereja. Parentah-Na éta dibarengan ku jangji yén nalika Anjeunna ngahirupkeun deui Musa jeung Elia, maranéhna bakal dihirupkeun deui minangka Philadelphia, lain minangka Laodikia. Gerakan anu dimimitian dina sajarah Millerite téh mangsa Philadelphia, anu ahirna ngalangkungan kana Laodikia dina taun 1856 nalika éta mimiti prosés panolakanana kana pondasi anu geus diteundeun ku kaum Millerite. Panolakan éta dimimitian ku nyingkirkeun pamekaran anyar tina cahaya anu dipasihkeun ngaliwatan panulisan Hiram Edson. Tujuh taun ti harita, dina taun 1863, gerakan Elia anu geus mawa pesen Musa téh dipaéhan. Dina waktu anu sarua nalika gerakan éta dipaéhan, hiji gereja diwanohkeun pikeun ngagantikeun éta gerakan. Musa jeung Elia dipaéhan dina awal Adventisme, sarta maranéhna dipaéhan deui dina ahir Adventisme.

Dina tungtung Laodicea nu nubuatan, dina taun 1989 titingalian ngeunaan walungan Hiddekel dibuka meteraina, sarta mimiti aya hiji gerakan anu lahir tina indung Laodicea. Gusti henteu kagét ku éta, sarta Anjeunna terang yén Anjeunna bakal ngaréngsékeun pagawean tilu malaikat sakumaha Anjeunna ngamimitianana. Anjeunna bakal mungkas éta ku hiji gerakan jalma-jalma Piladelfia, sakumaha Anjeunna ngamimitianana, jeung pikeun ngalakukeun ieu gerakan anu sacara kalahiran téh Laodicea kudu dipaéhan sarta dihudangkeun deui jadi jalma-jalma Piladelfia. Ku cara kitu, gerakan anu dikaluarkeun tina garéja Laodicea bakal jadi nu kadalapan anu asalna tina tujuh, dina sajarah anu sarua nalika pasatuan tilu rupa bakal jadi nu kadalapan anu asalna tina tujuh. Jeung dina sajarah anu sarua pisan tanduk Republicanism ogé bakal ngalaman kabangkitan nu kadalapan anu asalna tina tujuh sarta anu kungsi dipaéhan ku “woke-ism” Mesir jeung Sodom, tapi garis nubuatan éta bakal dibahas engké dina tulisan-tulisan.

Jeung jalma-jalma ti bangsa-bangsa, kulawarga-kulawarga, basa-basa, jeung nagara-nagara bakal ningali mayitna salila tilu poé satengah, sarta moal ngidinan mayitna dikurebkeun kana kuburan. Jeung maranéhna anu cicing di bumi bakal girang ku lantaran maranéhna, sarta suka-ria, sarta silih kirimkeun hadiah; sabab dua nabi ieu geus nyiksa maranéhna anu cicing di bumi. Jeung sanggeus tilu poé satengah, Roh kahirupan ti Allah asup ka maranéhna, tuluy maranéhna nangtung dina suku-sukuna; sarta kasieun anu kacida gedéna tumiba ka jalma-jalma anu ningali maranéhna. Wahyu 11:9–11.

Masa depan pikeun Amérika henteu diasupkeun ka kubur, ngan ukur ngagolér di jalan, di tempat éta geus dipaéhan, sedengkeun musuh-musuhna ngagumbirakeun kana maotna anu katémbong. Tapi “sanggeus tilu satengah poé Roh kahirupan ti Allah asup ka maranéhna, sarta maranéhna nangtung dina sukuna.” Waktu geus euweuh deui, ku sabab éta tilu satengah poé téh lambang tina sarébu dua ratus genep puluh poé atawa taun, anu dina Wahyu dua welas ayat genep jeung opat welas ngawakilan padang gurun tempat tempat suci jeung pasukan téh ditincak-tincak. Lamun maranéhna geus diasupkeun ka kubur, maranéhna moal aya di hiji jalan tempat maranéhna bisa ditincak-tincak. Ditingcak-tincakna Masa depan pikeun Amérika lain ngan ukur hiji période lambang, tapi éta téh période lambang tina amanat “tujuh kali” anu diwakilan ku sumpah Musa.

Maranéhna bakal tumpur ku seukeutna pedang, sarta bakal digiring jadi tawanan ka sakumna bangsa; jeung Yerusalem bakal diinjeum-injeum ku bangsa-bangsa kapir, nepi ka genepan waktuna bangsa-bangsa kapir. Lukas 21:24.

Aya tilu mangsa Yerusalem geus diinjak-injak. Kahiji ku Babul ti taun 677 SM nepi ka taun 607 SM. Injak-injakan anu kadua ku Roma kapir ti taun 66 M nepi ka taun 70 M. Anu katilu ku Roma rohani ti taun 538 nepi ka taun 1798. Injak-injakan ka Yerusalem ku bangsa-bangsa kapir anu dicirian dina Lukas dua puluh hiji téh nyaéta sarébu dua ratus genep puluh taun kakawasaan kapausan. Wahyu sabelas, tempat urang manggihan kasaksian Musa jeung Elia, muka ku netelakeun éta mangsa waktu.

Tuluy sim kuring dipaparin hiji awi ukur anu kawas tongkat; tuluy malaikat nangtung bari ngandika, “Hudang, tuluy ukur Bait Allah, mezbah, jeung jalma-jalma anu nyembah di jerona. Tapi palataran anu aya di luar Bait Allah sing tinggalkeun, ulah diukur; sabab eta geus dipasrahkeun ka bangsa-bangsa kapir, jeung maranehna bakal nginjak-injak kota suci salila opat puluh dua bulan.” Wahyu 11:1, 2.

Paréntah ka Yohanes pikeun ngukur Bait Allah jeung para nu nyembah di jerona ngawakilan dibukana pangadilan dina taun 1844, sabab dua ayat saméméhna nétélakeun yén Yohanes kungsi ngalaman kaphaitan tina Kaceuceubna Agung dina taun 1844, tuluy sanggeus anjeunna dibéjakeun yén manéhna kudu ngulang deui pagawean ngawawarkeun éta talatah, ayat kahiji dina pasal sabelas nétélakeun yén pangadilan éta kakara dimimitian.

“Waktuna geus datang nalika sagala hal anu bisa digoyangkeun bakal digoyangkeun, supaya hal-hal anu teu bisa digoyangkeun tetep aya. Unggal perkara keur dibawa pikeun dipariksa di payuneun Allah; sabab Mantenna keur ngukur Bait Allah, jeung para nu nyembah di jerona. ‘Kieu dawuhan Anjeunna anu nyepeng tujuh béntang dina leungeun katuhuna, anu leumpang di tengah-tengah tujuh kandélabrum emas; Kami terang kana pagawéan anjeun.... Aya hiji hal anu Kami tuduhkeun ngalawan ka anjeun, nyaéta ku sabab anjeun geus ninggalkeun kanyaah anjeun nu mimiti; ku sabab éta, émutlah ti mana anjeun geus murag, sarta tobatlah, tuluy lakukeun deui pagawéan nu ti heula; upama henteu, Kami bakal geura datang ka anjeun, sarta bakal nyabut kandélabrum éta tina tempatna.’ ‘Tobatlah; upama henteu, Kami bakal geura datang ka anjeun, sarta bakal merangan anjeun ku pedang tina sungut Kami. Sing saha anu boga ceuli, mugi ngadéngé naon anu diucapkeun ku Roh ka jamaah-jamaah: Ka anu meunang, Kami bakal mikeun ka anjeunna pikeun dahar manna anu disumputkeun, sarta bakal mikeun ka

anjeunna hiji batu bodas, jeung dina éta batu aya hiji ngaran anyar anu ditulis, anu teu aya saurang ogé nyaho iwal ti anjeunna anu narimana.” The 1888 Materials, 1116.

Sapertos Yohanes ngagambarkeun dibukana pangadilan panalungtikan dina taun 1844, anjeunna diparentahkeun supaya ngantepkeun palataran Bait Allah, sabab éta geus dipasrahkeun ka bangsa-bangsa kapir anu baris nginjak-injak kota suci salila sarébu dua ratus genep puluh taun. Lukas dua puluh hiji netelakeun yén bangsa-bangsa kapir baris nginjak-injak Yerusalem nepi ka “mangsa” bangsa-bangsa kapir téh kacumponan. Yohanes dina pasal sabelas nembé waé netelakeun yén mangsa diinjak-injakna Yerusalem ku bangsa-bangsa kapir téh nya éta sajarah ti taun 538 nepi ka 1798. Yohanes netelakeun ieu mangsa dua kali dina pasal dua belas minangka padang gurun, hiji mangsa nalika garéja ngungsi ka dinya pikeun nyingkahan panganiayaan anu ditepikeun ku paus.

Nalika Musa jeung Elia dipaéhan sarta diantep di jalan supaya diinjak-injak salila tilu satengah poé, tilu sajarah saméméhna nalika Yerusalem diinjak-injak kudu dipikaharti minangka ngalambangkeun éta mangsa waktu. Dina Lukas dua puluh hiji, bangsa-bangsa sanés bakal nginjak-injak kota suci nepi ka “jaman-jaman” bangsa-bangsa sanés téh kaeusi.

Ku kituna, Lukas nandakeun aya leuwih ti hiji mangsa bangsa-bangsa kapir, tapi urang nyaho yén mangsa bangsa-bangsa kapir anu kaeusi téh taun 1798. “Mangsa bangsa-bangsa kapir” anu kahiji dimimitian dina taun 723 SM nalika karajaan kalér Israél ditincak-tincak ku Asyur. Tindakan ngincak-ngincak éta ngamimitian hiji panindesan ku kakawasaan kapir sarta terus lumangsung nepi ka taun 538 nalika kakawasaan kapapaan neraskeun éta karya nepi ka taun 1798. Kapirisme nyebarkeun sarta ngincak-ngincak Israél sacara lahiriah, jeung kapapaan nyebarkeun sarta ngincak-ngincak Israél rohani. “Mangsa-mangsa” bangsa-bangsa kapir ngawakilan dua rébu lima ratus dua puluh taun dina Imamat dua puluh genep anu ngawakilan dua période panindesan. Anu kahiji dilaksanakeun ku kapirisme sakumaha diwakilan ku Asyur, tuluy Babul, tuluy Rum kapir. Teras kakawasaan pangancur anu kadua, anu ku Miller diidentifikasi dina raraga suci tina nubuatan anu digunakeunana, nyaéta kapapaan anu bakal neraskeun panindesan éta nepi ka taun 1798. Panindesan ku kapirisme jeung kapapaan téh mangrupa patalékan anu pisan anu diangkat dina dialog sawarga anu ngahasilkeun jawaban anu jadi dasar jeung tihang puseur Adventisme.

Tuluy kuring ngadangu saurang santo keur nyarita, tuluy aya santo séjén nanya ka santo nu tangtu éta, anu keur nyarita téa, “Sabaraha lila ieu tetenjoan ngeunaan kurban sapopoe, jeung palanggaran nu ngabalukarkeun karuksakan, anu nyerahkeun boh tempat suci boh balad ka diinjak-injak?” Jeung anjeunna ngadawuh ka kuring, “Nepi ka dua rébu tilu ratus poé; satutasna tempat suci bakal disucikeun.” Daniel 8:13, 14.

Malaikat Jibril sareng malaikat-malaikat séjén ngarahkeun Miller sangkan ngartos yén “daily” ngalambangkeun kapaganan sareng yén “transgression of desolation” ngalambangkeun kapausan. Boh kapaganan boh kapausan bakal nginjeumkeun suci sareng pasukan. Ku kituna “times” bangsa-bangsa kapir anu dirujuk ku Lukas nyaéta dua mangsa nginjeumkeun salami sarébu dua ratus genep puluh taun, anu babarengan janten tujuh kali dina Imamat dua puluh genep.

Talatah ngeunaan “sumpah” Musa dipaéhan dina taun 1863, babarengan jeung utusan Élia anu geus nepikeun talatah Musa. Boh talatah Musa boh utusan Élia dihirupkeun deui sanggeus 11 Séptémber 2001. Sanggeus talatah Musa anu sakali deui diproklamasikeun ku Élia, maranéhna duanana dipaéhan, tuluy diantep di jalan sarta henteu dikurebkeun salila sarébu dua ratus genep puluh poé; ieu mangrupa patalina anu langsung jeung talatah ngeunaan “tujuh kali” anu ku Daniel disebut “sumpah” Musa. Gerakan jeung utusan anu ngulang talatah Élia ngeunaan Musa, sakumaha dilambangkeun ku Miller jeung kaum Millerit, tungtungna bakal nangtung dina suku-sukuna sarta dihirupkeun deui.

Sarta sanggeus tilu poé satengah, Roh kahirupan ti Allah asup ka maranéhna, tuluy maranéhna nangtung dina suku sorangan; sarta kasieun anu kacida gedéna nimpa ka jalma-jalma anu ningali maranéhna. Jeung maranéhna ngadéngé sora anu tarik ti sawarga, nyarios ka maranéhna, “Naék ka dieu.” Tuluy maranéhna naék ka sawarga dina hiji mega; sarta musuh-musuh maranéhna nenjo ka maranéhna. Wahyu 11:11, 12.

Urang baris ngulik ieu bebeneran dina artikel salajengna.